

seende, som af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgfreds blev berørt, et stort Fortrin, nemlig at de have fast Bolig og en sikkrere Stilling end paa de fleste andre Steder, idet Arbejdere intetsteds ere i den Grad søgte, som Tilfældet er paa de dansk-vestindiske Der, hvor for der sørges i en forholdsvis langt højere Grad netop for Boliger og Naturalpræstationer til Arbejderne, end Tilfældet er i Europa. Naar jeg siger forholdsvis, saa mener jeg dermed, at man ikke maa glemme, at Arbejderne i et tropisk Klima langtfra have saamange daglige Fornødenheder, som Arbejderne i de strengere Klimater. Den ærede Folkethingmand har i Lovudkastet savnet en Adskillelse mellem Bynegerne og de egentlige Markarbejdere. Ogsaa i denne Henseende vil jeg kunne meddele det Udvalg, som maatte blive nedsat, i Lighed med det iffor nedsatte, Dplysninger, hvoraf det vil fremgaae, at Sagen, saavel fra Regjeringens som fra Colonialbestyrelsens Side, i denne Henseende har været uindergivet den omhyggeligste Overveielse; at denne Adskillelse ikke har fundet Udtryk i Loven, er ene og alene grundet i den bestemte Overbeviisning, som disse Overveielser maatte føre til om det Uhenfigtsmæssige, for ikke at sige Umulige i at gjøre en saadan Distinction. En Distinction i saa Henseende havde vistnok snarere været mulig at udføre, naar der havde været Spørgsmaal om at anstille de fornødne Overveielser og Undersøgelser, førend Emancipationen fandt Sted; men, efter at Emancipationen har fundet Sted, er det efter de fremkomne Dplysninger at ansee som ugjørligt, at drage en saadan Grændse. Skulde der være Spørgsmaal om kun at give Almisø — men derom er der ikke Tale; thi selv, naar man faldstgjør et Villighedskrav, saa er det jo ikke Almisø — saa var det en anden Sag; vilde man saaledes blot bevilge en vis, men da langt mindre betydelig Sum end den, hvorom her er Spørgsmaal, som Almisø til dem, som ved Emancipationen vare ruinerede, saa behøves der ikke nogen saadan nøagtig Dypgjørelse, som den, hvorpaa et Lovforslag af en Bestaaffenhed, som nærværende, maatte bygges, saa stiller Sagen sig anderledes; men det er et Standpunkt, hvorpaa Regjeringen al-

drig har troet, at den danske Legislatur vilde stille sig ved denne Sags Ordning. Naar den samme Folkethingmand har meent, at det ogsaa kunde være et Spørgsmaal, om man ikke var bedre tjent med at give de forrige Besiddere af Usrie en vis aarlig Sum, istedetfor at give dem Obligationer, der være Renter, saa maa jeg for det Første gjøre en ærede Folkethingmand opmærksom paa, at Regjeringens Forslag jo netop gaar ud paa at bevilge en aarlig Sum, nemlig at bevilge 10 pCt. af den samlede Sum i 13 Aar. Det er altsaa et aarligt Beløb i 13 Aar; men det er ikke et aarligt Beløb af ubestemt Værdighed for en meget lang Fremtid, og altsaa af en mindre Størrelse, som den ærede Rigsdagsmand maaskee havde tænkt paa. Et saadant aarligt Beløb maa jeg imidlertid ansee det hyerst betænkeligt at give, naar man ikke vil amortisere. Man kan maaskee stille en længere Amortisationsfrist i Udsigt end de af Regjeringen foreslaaede 13 Aar, f. Gr. at Amortisationen fandt Sted i Løbet af 26 Aar o. s. v.; men i ethvert Tilfælde maa jeg ret meget tilraade, at den aarlige Sum, som man vil bevilge, det være sig for 13 eller 26 Aar, eller for længere Tid, dog strax finder sit capitaliserede Udtryk, om jeg saa maa sige, ved Obligationer, som de Paagjældende, der faae Bederlaget, strax kunne realisere. Det er nemlig ikke tilstrækkeligt for de Bedkommende, som trænge til den Hjælp, hvorom her handles, at de faae den draabevis ydet, men man maa sætte dem istand til strax at kunne realisere det hele Bederlag, man vil yde dem, for at de kunne anvende de Capitaler paa Productionens Fortsættelse, som ere fornødne. At dette ogsaa er fæet i andre Lande, fremgaaer af de Dplysninger, som ledsage Lovudkastet. I Frankrig har man ogsaa, om man vil, kun bevilget en aarlig Sum, men ved Inscrivering i den store Rentebog, en Inscrivering, som er ligesaa værdifuld som en hvilken som helst Obligation hos os, og hvorved de Bedkommende ere satte istand til strax at kunne realisere den Hjælp, som Moderlandet for en vis Række af Aar har ydet dem.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, blev Lovens Overgang til 2den Behandling sat un-